

Hundreder af Konti. Dette Forhold tilsløres noget ved, at jeg har bestræbt mig for at overføre saa meget som muligt af de Udgifter, der tidligere stod paa Tillægsbevillingsloven, til Finansloven, saaledes at man, naar man ser paa de nøgne Tal, aldeles ikke faar en Forestilling om, i hvilken Grad der er sparet paa de mangfoldige Konti. Men man vil let se det, naar man gennemgaar dem og sammenligner dem paa rette Maade. Endvidere er der de meget betydelige Besparelser, der er opnaaet, ved at vi nu, med Undtagelse af Husleje forholdene, er vendt tilbage til regulære Tilstande, og de forskellige Indskrænkninger og Tilskud, som tidligere fandtes i saa rigeligt Maal, er forsvundet, herunder ogsaa de mange forskellige Tilskud til Nedsættelse af Levnedsmiddelpriser, Tilskud til Bygningsforetagender og lignende. Det er Millioner, som maa tælles i Snesevis, der her er sparet, ved at man, saa snart det overhovedet var muligt, er gaaet bort fra disse ekstraordinære Foranstaltninger. Endvidere betyder den Ændring, der er foregaaet i Arbejdsløshedslovgivningen, særlig den sidste Ændring, der foregik ved Decemberloven af 1921, meget store Besparelser, betydeligt ændrede Principper gennemført paa dette Omraade, som faktisk har medført en væsentlig Nedgang i Statens Udgifter, selv bortset fra den naturlige Nedgang i Arbejdsløsheden, der har været, og som forhaabentlig i Fremtiden vil medføre endnu større Besparelser. Det er sundere og rigtigere Grundsætninger, her er bragt i Anvendelse, som socialt har deres meget store Virkninger, men ogsaa statsfinansielt betyder mangfoldige Millioner.

Udsigterne for Fremtiden er økonomisk set alt andet end lyse. Statsfinansielt er det særlig Nedgangen i Indtægterne af Formue- og Indkomstskatten, der her vejer til, og denne Nedgang er kun et direkte Udtryk for Nedgangen i Erhvervslevet. Derfor maa Spareforanstaltningerne fortsættes saa energisk, som det paa nogen Maade er muligt. Ligeledes maa vi gøre alt, hvad der er muligt, for at styrke vort Erhvervsliv gennem Udvikling af vor faglige Dygtighed og gennem Statens Bestræbelser for at skabe de bedst mulige Betingelser for dansk Eksport, baade for Landbrugseksporten og for den industrielle Eksport, vi er i Stand til at præstere. Forholdene har i den Henseende ligget meget ugunstigt paa Grund af hele det Afspærringssystem, som har været prak-

tiseret i de fleste Lande, og paa Grund af den Tilstand, i hvilken Øst- og Mellemeuropa henligger. Men jeg mener dog, at der indenfor Rammerne af de Foranstaltninger, som allerede er knæsat her i Landet, vil kunne udrettes ikke saa lidt. Man begynder allerede at mærke, at Bestemmelserne om Eksportkrediten dog øver nogen Virkning, og jeg vil mene, at de Bestræbelser, vi baade ved Forhandlinger med fremmede Lande og ved hjemlige Foranstaltninger af forskellig Art kan udfolde for at skabe os Markeder i Udlandet og øge Mulighederne for vort Næringsliv der, dog har noget bedre Udsigter i Fremtiden, end de hidtil har haft. Der er jo ved Siden af alt det mørke og truende, der er i den økonomiske Verdenssituation, ogsaa nogle Lyspunkter, og jeg vil mene, at til Eksempel Forholdene i Rusland nu stiller sig noget anderledes, end de gjorde tidligere, og at man fra dansk Side nu ogsaa maa have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Men som Forholdene ligger, kan man altsaa ingenlunde sige, at Balance er sikret, og endnu mindre kan man sige, at der er en nærmere liggende Udsigt til Nedsættelse af Skatterne. Det er undertiden blevet mig bebrejdet — og det forekommer mig, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard var noget inde paa en Bebrejdelse i den Henseende —, at jeg overhovedet har nævnt dette, men jeg ved ikke med hvad Ret, thi det er jo givet, at vore Skatter er for højt oppe, det er givet, at vi maa stræbe hen til en Nedsættelse af dem. Det er lige saa givet, at den ikke kan finde Sted, før Balancen er fæstnet, men jeg mener dog, det er rigtigt, at vi i Tide fæster vort Øje paa dette Maal, saaledes at vi ikke, naar en Gang Balancen er fæstnet, siger: Ja, saa er det godt, saa behøver vi ikke at gaa videre, men at vi holder os klart for Øje, at vi maa gaa videre i Indskrænkning i Udgifterne for at blive i Stand til at nedsætte visse af de Skatter, som trykker haardest. Men, jeg gentager det, dette vil der først blive Tale om, naar Balancen er sikret og fæstnet, og jeg tror ikke, dette vil finde Sted, før der atter bliver nogen Opgang i Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten, hvilket atter betyder: nogen Opgang for Erhvervslivet i det hele her i Landet.

Der er under denne første Behandling af Finanslovforslaget gjort forskellige Bemærkninger om Forholdet mellem Regeringen og Venstre paa den ene og det